

Glasul Acțiunii

Publicație lunară a Acțiunii Catolice, sectorul adulți
Anul III, nr. 12(36), decembrie 2017

= Evanghelizatori cu duh =

> Introducere

Luna decembrie este bogată în evenimente, în sărbători și în semnificație. Începe timpul liturgic al Adventului, avem ocazia să trăim ziua de reculegere ca pregătire pentru sărbătoarea Adeziunii, apoi, bineînțeles, momentul Adeziunii în cadrul Sfintei Liturghii. Urmează sărbătoarea Neprihănitei Zămisliri, după care Solemnitatea Nașterii Domnului și celelalte sărbători de după Crăciun, care încheie anul civil.

Este o lună care stă sub semnul recunoștinței pentru darul Acțiunii Catolice, pentru darul Sfintei Fecioare Maria, pentru darul Fiului lui Dumnezeu făcut Om și pentru toate darurile primite în anul care se încheie. Tema aleasă pentru acest număr se referă tocmai la faptul că un creștin este chemat să mărturisească Evanghelia atât prin rugăciune, cât și prin acțiune; atât prin sărbătoare, cât și prin implicare.

💡 Reflecție

„Evanghelizatori cu duh înseamnă evanghelizatori care se roagă și muncesc. Din punctul de vedere al evanghelizării, nu sunt de folos nici propunerile mistice fără o puternică angajare socială și misionară, nici discursurile și practicile sociale și pastorale fără o spiritualitate care să transforme inima. Aceste propuneri unilaterale și incomplete ajung numai la mici grupuri și nu au o forță de pătrundere amplă, deoarece mutilează evanghelia. Este nevoie să se cultive mereu un spațiu interior

care să confere sens creștin angajării și activității. Fără momente prelungite de adorație, de întâlnire contemplativă cu cuvântul, de dialog sincer cu Domnul, îndatoririle se golesc cu ușurință de semnificație, slăbim din cauza oboselii și dificultăților și fervoarea se stinge. Biserica nu se poate lipsi de plămânul rugăciunii și mă bucură mult că se înmulțesc în toate instituțiile ecleziale grupurile de rugăciune, de mijlocire, de lectură contemplată a cuvântului, adorațiile euharistice perpetue. În același timp «trebuie respinsă ispita unei spiritualități personale și individualiste, care nu s-ar armoniza cu exigențele carității, cu logica Întrupării». Există riscul ca unele momente de rugăciune să devină o scuză pentru a evita să se dăruiască viața în misiune, pentru că privatizarea stilului de viață poate să-i conducă pe creștini să se refugieze într-o falsă spiritualitate.” (Evangelii gaudium, 262).

Text biblic

Marcu 13,33-37

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: „Aveți grijă! Vegheați, pentru că nu știți când va fi timpul! Așa cum un om, plecând în călătorie, își lasă casa și dă putere servitorilor săi, fiecăruia lucrarea lui, iar portarului i-a poruncit să vegheze; vegheați, așadar, căci nu știți când vine stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau în zori, ca nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească dormind! Iar ceea ce vă spun vouă o spun tuturor: Vegheați!”

Meditație

În timpul Adventului privirea noastră este îndreptată deja spre Crăciun și riscăm să sărim peste un timp care are menirea să ne pregătească pentru venirea Fiului lui Dumnezeu! Adventul ne ajută să fim pregătiți pentru venirea lui Isus Cristos care are loc în orice moment al vieții noastre! Suntem pregătiți să ne bucurăm de celebrarea Nașterii Mântuitorului în măsura în care suntem atenți la fiecare „venire” a lui Cristos în viața noastră.

Cristos ne spune: „Vegheați!” Când auzim aceste cuvinte ne gândim la sfârșitul lumii și ne speriem. Cristos, însă, vrea să ne facă atenți la propunerea sa de o viață nouă, plină de sens, care se naște din întâlnirea

noastră cu el în orice minut al existenței sale. Pentru a ne deschide ochii Cristos ne face atenți la două pericole.

Primul pericol este acela de a ne lăsa sufocați de preocupările pământești care, deși sunt bune în sine, pot deveni asemenea idolilor. Exact ca în timpul lui Noe: „oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când Noe a intrat în corabie, și nu au știut nimic până când a venit potopul și i-a luat pe toți.” Toate aceste ocupații sunt normale, pot fi chiar frumoase! În mijlocul acestor trăiri normale, zilnice, vine Cristos să ne întâlnească și de aceea contează cum trăim aceste situații. Cu Cristos sau fără Cristos?

Omul mănâncă, bea, se căsătorește dar și muncește. Chiar și munca ne poate împiedica să descoperim o viață nouă dacă nu este trăită cu Cristos. Munca poate să devină scop în sine, o cursă permanentă spre câștig, singura posibilitate de realizare a vieții. Cristos vine să ne viziteze și la muncă și ne cere să lucrăm conștiincios, cinstit, cu responsabilitate, realizând bine ceea ce avem de făcut.

Dacă trăim viața noastră cu atenția permanentă de a-l primi pe Cristos atunci știm că vine un prieten care ne dorește binele și care vrea să ne transforme viața. Dacă, însă, ne lăsăm duși de interesele noastre pământești ne vom teme de venirea lui Cristos ca de venirea unui hoț! Însă, sărbătoarea Nașterii Mântuitorului este plină de bucurie, tocmai pentru că în lume vine Fiul lui Dumnezeu, care se face om pentru a ne reaminti de demnitatea noastră!

Citat

„Să-l iubim, fraților, să-l iubim pe Dumnezeu. Dar, cu forța brațelor noastre și cu sudoarea frunții noastre.” — Sfântul Vincențiu de Paul

Aprofundare

- A evangheliza înseamnă a înainta, a merge și a da mărturie atât prin rugăciune și acțiune dar mai ales prin viața noastră, că Dumnezeu este

iubire. Ce atitudine am eu la rugăciune? Când munca mea devine un mijloc de mântuire?

- A veghea înseamnă a înțelege și a trăi clipa prezentă în toată importanța ei, descoperind în ea întâlnirea cu Cristos. Ce înseamnă astăzi în viața mea „Aveți grijă! Vegheați!”?

- Cristos vine să ne viziteze. Suntem pregătiți? Cum îl primim?

Angajare

Adventul este o perioadă de așteptare plină de evlavie și de bucurie izvorâtă din speranța întemeiată pe credința venirii lui Mesia. De aceea:

- Să ne propunem pentru acest timp de pregătire să facem în mod serios cercetarea cugetului. În fiecare zi înainte de a merge la culcare, să ne examinăm acțiunile, gândurile, intențiile pe care le-am avut peste zi și să le confruntăm cu „starea de vigilență”. Dacă este cazul, să cerem iertarea Domnului.
- Să ne facem datoria la locul de muncă cu cinste și responsabilitate realizând bine ceea ce avem de făcut.
- Să aducem bucurie în viața celor întristați prin fapte de caritate și să ne rugăm zilnic.

Rugăciune

Doamne Isuse, tu ai venit în lumea noastră, te-ai făcut om, pentru ca noi să ne amintim de măreția noastră. Ajută-ne să rămânem cu tine pentru totdeauna, să fim aproape de tine cu toată ardoarea inimii noastre, să primim cu bucurie misiunea pe care ne-o încredințezi și care constă în a duce mai departe prezența ta în lume. Amin.

Material elaborat de: Pr. Felix Roca, Maria Andrici
Grafică și tehnoredactare: Pr. Felix Roca, Raluca Cocuț